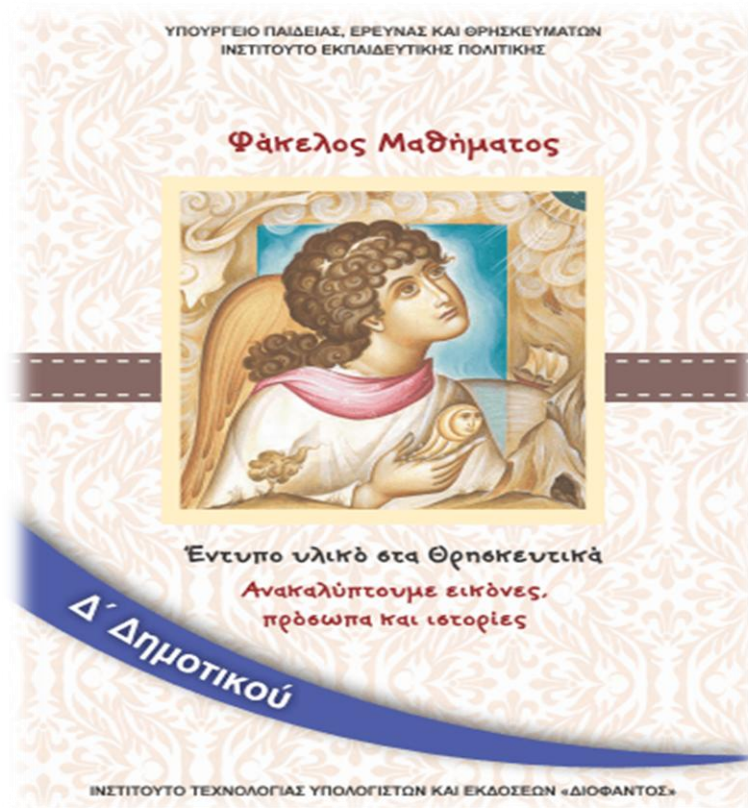

Η πολλαπλή αποδόμηση του πολυθρησκευτικού μαθήματος θρησκευτικών.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Έπιστήμων.

Άρκετά προβλήματα προξένησαν στους μαθητές και στις μαθήτριες τά πολυθρησκειακά Θρησκευτικά, τά όποια εισηχθησαν στα Δημοτικά, Γυμνάσια καί Λύκεια με τίς ύπουργικές άποφάσεις τοϋ κ. Νίκου Φίλη τό 2016 καί τοϋ κ. Κων. Γαβρόγλου τό 2017. Λίθοι, πλίνθοι καί κέραμοι άτάκτως έρριμμένα, όπως θά έλεγε καί ό άρχαίος ιστορικός Ξενοφών. Μία άνάμειξη δεκάδων θρησκειών, δοξασιών καί λαογραφικών πληροφοριών, οί όποίες προκαλοϋσαν σύγχυση στόν μαθητή καί δέν οίκοδομοϋσαν. Είμαι πλέον ή ώρα νά άποσυρθοϋν οί λεγόμενοι φάκελοι, δηλαδή τά σχολικά βιβλία τοϋ συγκεκριμένου Προγράμματος Σπουδών άπό όλες τίς τάξεις.

Τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδών, όπως τό όνόμασαν οί σχεδιαστές του, ήδη άποδομήθηκε άπό δικαστικές άποφάσεις καί άπό τίς άπόψεις έγκρίτων θεολόγων καί παιδαγωγών. Θυμίζω:

Μέ τίς άποφάσεις 660/2018 καί 926/2018 τό Συμβούλιο τής Έπικρατείας, δηλαδή τό Άνώτερο Άκυρωτικό Δικαστήριο τής χώρας, δέχθηκε τήν προσφυγή τοϋ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, τής Πανελ-

ληνίου Ένώσεως Θεολόγων και μεμονωμένων γονέων, και άκύρωσε τά πολυθρησκειακά Θρησκευτικά ως αντίθετα προς τό Σύνταγμα, τούς Νόμους και τήν Εύρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων τοϋ Άνθρώπου. Το Δικαστήριο έκρινε ότι τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδών θά μπορούσε νά χαρακτηριστεί ακόμη και ως μία μορφή προσηλυτισμοϋ εις βάρος τών μαθητών και μαθητριών. Οι δικαστές μάλιστα έκριναν ότι δέν πρόκειται καν για θρησκευολογικό μάθημα, διότι στην άμιγή θρησκευολογία, οι διαφορετικές θρησκεΐες παρατίθενται σε ξεχωριστά κεφάλαια και όχι όλες μαζί στό ίδιο κεφάλαιο.

Μέ τίς νεώτερες αποφάσεις 1749/2019 και 1750/2019 τό Συμβούλιο τής Έπικρατείας (ΣΤΕ) έκρινε τίς Υπουργικές αποφάσεις Γαβρόγλου για τά Θρησκευτικά ως άκυρες και άντισυνταγματικές. Το Άνώτατο Δικαστήριο θεωρεί ότι μέ τήν καινούργια ύλη τοϋ μαθήματος (σχεδόν ταυτόσημη μέ τήν ύλη πού όριζε ό Νίκος Φίλης) παραβιάσθηκαν οι διατάξεις τοϋ Συντάγματος για τόν σκοπό τής Έκπαιδεύσεως. Στο άρθρο 16, παρ. 2, τό Σύνταγμα καθορίζει ως σκοπό τής Παιδείας τήν ανάπτυξη έθνικης και θρησκευτικης συνειδήσεως. Οι δικαστές έκριναν ότι ό συνταγματικός νομοθέτης έννοει ελληνική έθνική συνείδηση, διότι τό κράτος μας είναι έθνικό κράτος τών Έλλήνων, και Όρθόδοξη θρησκευτική συνείδηση. Η ύλη τοϋ Νέου Προγράμματος Σπουδών απορρίπτεται ως πολυθρησκειακή, διότι δέν αναπτύσσει τή συνείδηση τών Όρθοδόξων. Μάλιστα τό ΣΤΕ επικρίνει τούς σχεδιαστές τοϋ Νέου Προγράμματος Σπουδών, διότι σκοπίμως παρουσιάζουν μόνον τά κοινά σημεία διαφόρων θρησκευτών και δοξασιών και όχι τίς διαφορές τους. Τό Δικαστήριο δηλώνει έμμέσως πλήν σαφώς ότι δέν υπηρετείται ό σκοπός τής Παιδείας μας όταν ίσοπεδώνεται ή θρησκευτική, έθνική και πολιτιστική ταυτότητα τών μαθητών και τών πολιτών.

Στίς 31.10.2019 δημοσιεύθηκε ή σχετική απόφαση τοϋ Εύρωπαϊκοϋ Δικαστηρίου Δικαιωμάτων τοϋ Άνθρώπου, τό όποιο έδρεύει στό Στρασβοϋργο. Τό ΕΔΔΑ, έκδικάζοντας μία προσφυγή τής Ένώσεως Άθέων τής Έλλάδος, έκρινε ότι και από τό πολυθρησκειακό Νέο Πρόγραμμα Σπουδών δικαιούται ό γονεύς νά ζητήσει άπαλλαγή τοϋ παιδιοϋ του, όταν ύπάρχει παραβίαση τής θρησκευτικης συνειδήσεως. Τό Δικαστήριο, λοιπόν, καταρρίπτει ένα από τά κυριώτερα επιχειρήματα τών σχεδιαστών τών πολυθρησκειακών Θρησκευτικών, ότι δήθεν στό μάθημά τους δέν θά ύπάρχουν άπαλλαγές. Άρα προσθέτω έγώ, άφοϋ σε ένα μάθημα Θρη-

σκευτικῶν πάντα θά ὑπάρχουν ἀπαλλαγές ἀλλοθρήσκων καί ἑτεροδόξων, καλύτερα νά ἔχουμε ἓνα μάθημα Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ περιεχομένου παρά ἓνα πολυθρησκευτικό μάθημα, πού προκαλεῖ σύγχυση καί παρουσιάζει τόν Χριστό σάν ἓνα πρόσφυγα δάσκαλο!

Σέ ἐπίπεδο θεολογικῆς κριτικῆς ἐπισημαίνω ὅτι ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πολυθρησκευτικοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν ἀντέδρασαν καί διεφώνησαν δύο γνωστοί Ἀγιορεῖτες λόγιοι. Ὁ (τόρα πλέον) μακαριστός Ἀρχιμ. Γεώργιος Καψάνης, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου, καί ὁ προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀρχιμ. Βασίλειος Γοντικᾶκης.

Μάλιστα ὁ π. Βασίλειος κατέγραψε τήν κριτική σέ ἓνα βιβλίο, τό ὁποῖο ἐξεδόθη τό 2018 μέ τίτλο: Ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης. Ἐκεῖ παίρνει θέση ὑπέρ τοῦ ὁμολογιακοῦ μαθήματος μέ ἔμφαση στήν Ὁρθοδοξία ἀπορρίπτοντας τό πολυθρησκευτικό πείραμα. Γράφει μεταξύ ἄλλων: «Μέ τήν ὀρθόδοξη ἐμπειρία καί ζωή, τό ὁμολογιακό μάθημα εἶναι ἀνοικτό καί ἀπεριόριστο. Τό ἀνοικτό ἀνθρωπίνως εἶναι τό κλειστό καί ἀνυπόφορο. Ἡ ὁποιαδήποτε ἐλευθερία του δέν μπορεῖ νά βγῆ ἔξω ἀπό τά ὅρια τῆς φθορᾶς τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου πού δέν χωροῦν τόν ἄνθρωπο». (1)

Ὁ γνωστός θεολόγος καί Ὁμότιμος Καθηγητής Φιλοσοφίας τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου Χρῆστος Γιανναρᾶς προσεκλήθη τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2019 σέ θεολογική ἡμερίδα στό Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μέ ἀντικείμενο τά Θρησκευτικά στήν ἐκπαίδευση. Ἐκεῖ τόνισε ὅτι διαφωνεῖ μέ τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν γιά τά Θρησκευτικά, λέγοντας μάλιστα ὅτι μπορεῖ νά ἔχει ἀρνητικές συνέπειες γιά τά παιδιά τοῦ Δημοτικοῦ.

Ὁ σπουδαῖος παιδαγωγός, κορυφαῖος γλωσσολόγος καί πρόην Πρύ-τανις τοῦ ΕΚΠΑ Γεώργιος Μπαμπινιώτης ἔχει ταχθεῖ ἐπανειλημμένως ὑπέρ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ μαθήματος καί κατά τῶν θρησκευτικῶν ἢ πολυθρησκευτικῶν πειραματισμῶν. Τόν Δεκέμβριο τοῦ 2018 δήλωσε τά ἐξῆς στό περιοδικό CRASH:

“Ερώτηση:Ποια νομίζετε ὅτι εἶναι ἡ πρέπουσα διδασκαλία των Θρησκευτικῶν ὥστε ὁ ἐλληνισμός νά διατηρήσει τήν ὀρθόδοξη πίστη του;

Ἀπάντηση: Ἐχω μιλήσει ἐπανειλημμένως γι’ αὐτό το θέμα. Ἀπαραίτητο καί ενδιαφέρον ἀκόμη καί γιά τα ἴδια τα παιδιά δέν εἶναι νά μάθουν τι διδάσκουν τα διάφορα (φιλοσοφικά συνήθως) θρησκευτικά δόγματα,

που είναι και πολλά και με πολύ δύσκολες αφηρημένες έννοιες. Σκοπός του μαθήματος των Θρησκευτικών στην Εκπαίδευση είναι να μάθουν τι πρεσβεύει η επίσημη θρησκεία της πατρίδας τους, εν προκειμένω τι διδάσκει η Ορθόδοξη Χριστιανική Θρησκεία μέσα από την Καινή Διαθήκη και την ορθόδοξη παράδοση των κολοσσών της σκέψεως που είναι οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, ιδίως οι Τρεις Ιεράρχες. Τι διδάσκει ο Βουδδισμός, ο Ισλαμισμός, ο Ινδουισμός, ο Κομφουκιανισμός, ο Ταοϊσμός, ο Σαμανισμός, κ.ά.- πέραν μιας γενικής βραχείας πληροφόρησης για τις κυριότερες από αυτές- δεν ενδιαφέρει τον Χριστιανό Έλληνα Ορθόδοξο μαθητή. Τα Θρησκευτικά – αναπόφευκτα και ορθώς- είναι μάθημα θρησκευτικής κατήχησης, διδάσκει δηλαδή στους μαθητές τα κύρια σημεία της χριστιανικής πίστης, δεν είναι μάθημα Θρησκευτολογίας, που διδάσκεται περιορισμένα ακόμη και στις Θεολογικές Σχολές.

Κάτι ακόμη: Η ορθόδοξη χριστιανική πίστη και η Ορθόδοξη Εκκλησία γενικότερα έχουν μακρά ιστορική παράδοση και σύνδεση με τον Ελληνισμό (Τρεις Ιεράρχες, Βυζάντιο, Νεοελληνικός Διαφωτισμός, Επανάσταση του 1821, Αντίσταση). Δεν είναι για τους Έλληνες απλά ένα θρησκευτικό δόγμα ανάμεσα σε άλλα, όπως συμβαίνει ιστορικά με κάποιες άλλες χώρες».

Εύχομαι νά βρεθεί συντόμως ή καλύτερη λύση για τή διδασκαλία τών Όρθοδόξων – καί όχι πολυθρησκειακών- Θρησκευτικῶν στούς μαθητές καί τίς μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ, τοῦ Γυμνασίου καί τοῦ Λυκείου μέ σεβασμό στό δικαίωμα τῶν άλλοθρήσκων καί τῶν ἑτεροδόξων νά ἀπαλλάσσονται, ἐάν καί ὅταν τό ἐπιθυμοῦν.

Παραπομπές.

(1). Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου Γοντικάκη, Προηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων: Ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης, ἔκδοση Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, 2018, σελ.65.

Ἄρθρο στό περιοδικό ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Δεκεμβρίου 2019.

Πηγή : www.antibaro.gr/article